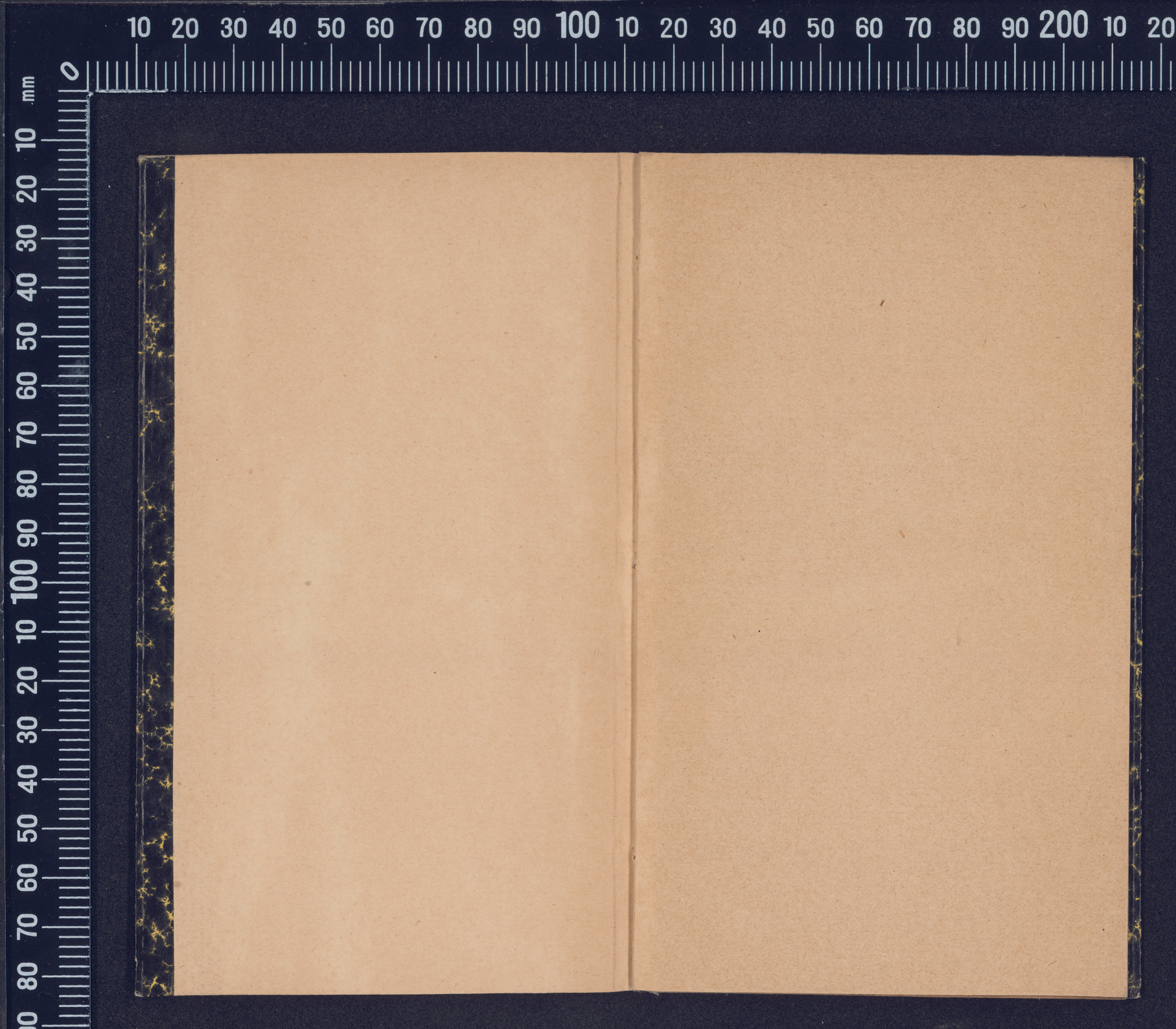

Det Kgl. Norske Videnskaber's Selskab, Trondhjem.

*Trendt Betragtninger
over den Comete etc.*

V box 31:927

[Trondhjem] 1769

Tvende
Betragtninger
over den

Comete,

Der i Kiøbenhavn, Stokholm
og flere Støder har været at see,
saavel som i Christiania og her i Tronhiem
fra den 28 Augusti til den 11 September
1769. været synlig.

Milmlis forfattede, den første under Melodie:
Den Adrat GUD er takkelig, etc.

Og den anden under den Melodie:
O! kiære Siæl! frygt aldrig meer, etc.

Trykt i Kjøbenhavn, Trykt Høst 1769.

V box 31:927

V box 31:927

Paa Himmelen skeer intet Nytt!
Saa taler hine Daarer,
Der Sjælen har til Verden byt
Da kun dens Lyster kaarer;

Men giv du Aigt, min Sjæl!
At GUD dig under vel,
Bed dig at vise det,
Som meder: Hevn og Ret;
Afbeed du HErrrens Domme!

2. Du mindes vel, hvad saadant har
I fordum Tid forkyndet,
Det dig et sikkert Lovte var
Om Straf for du har syndet;
Men du vel lige kold
Blev, og gav dig i Bold
I Syndens Skjod og Savn,
Og søgte ej dit Gavn
I Jesu Bunders Hule.

3. Saa vil dog GUD endnu igien
Din Synde: Skyld dig vise;

O! vend

O! vend dig dog til Hannem hen
Og lær Ham ret at priise!
Kast Synd og Udyd bort,
Ansee den fæl og sort;
Lad dig den reene Dyd
Beklæde, til al Fryd;

Da Sjæle-Fred du nyder.
4. En Hændelse mand agter nu
For denne Gang at tegne,
Som er og blive bør i Hu
I Mandes-Tid at regne;
Thi den mærkvardig er,
Og ikke ofte skeer;
Den drager Tankerne
Bort fra Belysterne
Og Aigtsomhed opvækker.

5. Thi HErrrens store Gjerninger
Bør ikke kold betragtes;
Men billigen af en og hver
Med Estertanke agtes.
Fornuft vi derfor har,
At skue gandske klar,
Saavidt Guds Visdom veed
Det til Hans Djemeed
Kand sigte, og vort Beste.

6. Paa Himmelen her seet er
Sidst i Augusti Maaned
En Comet, som til en og hver
Sin Skikkelse har laaned;

Thi

- Thi man den kunde see
 Med blotte Djene;
 Saa synlig den jo var
 For hver den skuet har
 Og Dje dertil vendet.
7. I Osten først den Opgang har
 Da den Syvstiernen fulgte
 Ret lige ned en under var
 Og Straalerne ej dulgte;
 Men viiste demnem hen
 Ret lige mod Sonden,
 Dog flyttede sig den
 Alt længre need igien,
 Indtil den reent blev borte.
8. I nogle Dage den kua var
 Paa vor Syns-Punkt at skue,
 Men for os den sig nu alt har
 Giemt ind i Himlens Bue;
 Maaskee nu andre den
 Rand skue synligen;
 Thi derved lader GULD
 Sin Gæve brede ud,
 Som Hand for Godt befinder.
9. Man kunde see ret visselig,
 At Straalerne den sendre,
 Som Riis sig viiste tydelig.
 Man derfor det erkjendte
 Som Barsel om, at vi
 Fra Ondskab, Hylkeri

- Og andre Laster fleer
 Som øves snart af hver,
 Skal hve, og Herren dyrke.
10. O! lad os da i Jesu Navn
 Vor Synde-Skyld afbede!
 Saa vil Han os selv i sin Favn
 Ifra alt Ont ulede;
 Og om GULds Brede vil
 Et Riis os lave til,
 Det bliver taaligt, naar
 Vi Jesu Naade faar
 Og sande Christne bliver.

Den Anden:

1.
S Siæl! som saa nysgierrig er
 Om det, som sig paa Himlen teer,
 Og Stjerners Lob betragter!
 Betragt nu og den Stjerne nye,
 Hvorom der gaaer saa megen Rye,
 Og lar saa vidt sig skue
 Paa Himlens hvalte Bue.
2. Vi den paa Horizonten saae
 Sidst i Augusti at opgaae
 Om trent ved Midnats Tide;
 Den synlig var til Kloffen to
 Den første Gang; da den sig snoe
 Fra os til andre Stæder,
 Hvor den ogsaa fremtræder.

3. Hver

